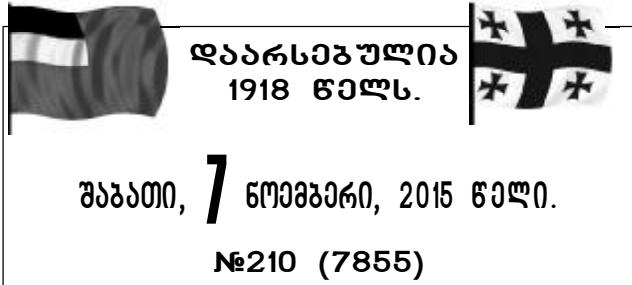
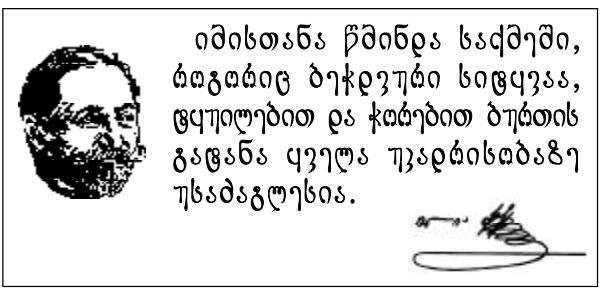

საქართველო

ଡାକସେବଣ ଶତାବ୍ଦୀ
1918 ମେଲ୍ଲି.

შაბათი, 7 ივნისი, 2015 წლი.

№210 (7855)

គេហទ័រអាមេរិក

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge

ვებ გვერდი: www.sakresp.ge

ვასი 50 თეოდო.

075-22222222 | 075-22222222

ჩვენ ვაშენებთ ისეთ
სახელმწიფოს, სადაც
მაღის თავისეფლება ერთ-
ერთი უანიგვისელოვანის
ღირებალებაა

„მინდა, გამოვეტმაურო ტელეკომპანია რუსთავი-2-ის“ გარშემო განვითარებულ მოვლენებს და მკაფიოდ და ნათლად დავაფიქსირო ხელისუფლების პოზიცია. ტელეკომპანია „რუსთავი-2-ის“ დაკავშირებით მიზნობარე პროცესი არის კერძო კომპანიის მოწოდებულობათა დაკავშირებული სასამართლო დაცა. ბუნებრივია, რომ ორივე მხარე იყენებს კვეთავა არსებულ იურიდიულ ბერკეტს საუკუთარი ზოგიერთის გასამაგრებლად. ჩვენი ხელისუფლების, ვალია უზრუნველყოს ისეთი გარემოს შექმნა, სადაც სრულად იქნება დაცული სასამართლოს და მედიის დამოუკიდებლობა, რადგან სწორედ ამ ორ უზნიშვნელოვანებს დემოკრატიულ ინსტიტუტზე დგას ჩვენი სახელმწიფოს განვითარება. ჩვენ ვაშენებთ დემოკრატიულ სახელმწიფოს, ასეთ სახელმწიფოში კი კერძო სასამართლო დავას და, მით უფრო, მასთან დაკავშირებით სასამართლოს გადაწყვეტილებას არ შეიძლება პქნოდეს პოლიტიკური სარჩევლი. ასეთი საქმეები 2012 წლის 1 ოქტომბერს ჩვენ ჩივაბარეთ ისტორიას. ჩვენ ვაშენებთ ისეთ სახელმწიფოს, სადაც მედიის თავისუფლებაა ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანები ღირებულებაა და სადაც ამ თემით საკუთრივი ინიციატივაა. ამის“, – ნათებამისა ირაკლი ალექსი ასამისათაბაში

თბილისის უნივერსიტეტი

მოვითეოვ, აშგ-ის საელჩო განეარტოს, რას ნიმნავს „დაით მოხდა მოვლანები“

საქართველოს იუსტიციის მინისტრს თეა წულუკიანს კითხვები აქვს ამერიკის შეერთებული შტატების ელჩის იან კელის მიერ „რუსთავი-2“-ის საქმესთან დაკავშირებით გაკეთებულ გან-ცხადებასთან დაკავშირებით.

საქათვილის მოსმიგავალი კვანტიული გერმანი

ର୍ଜୁସ୍ବେତିଠିଲେ ସିରିଆଶି ଗାମନହୀନିଲେ
ଶୈମଦ୍ଦେଶ, ଆଖଣ ଅଳମିଶ୍ଵାସଲ୍ପିତଶି
ପକଳିତ୍ତିକୁରି ବୁଦ୍ଧିତାରେବା
ପିତ୍ରପାତ୍ରରେବା, ପ୍ରକାଶିତା, ଅରା ବାଜିନିଙ୍-
ତ୍ରିନନ୍ଦିଶ ଶାଶାରଗ୍ରହଭଲାନ୍ତି. ଅଧିନ୍ଦନାଧ
ଯି ଥିବାରେବା, ନେବିଦିଶିମିନ୍ଦର ବାନତ୍ତିକୁ-
ରାଶ୍ୟ ନ୍ଯାସିଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ତରୁ ଅଥ
ଶାକ୍ରମ୍ଭଶି ମାତ୍ର ଶାଶାକ୍ଷାତ୍ତ୍ଵିଲ୍ଲି ଏବଂ
„ନାପ୍ରେଦିତ“ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ରାତ୍ମବାର୍ଗବାସ,
ମାତିଲେ ବ୍ୟାପକିଲୋ ଫାନ୍ଦାଶତ୍ରୁଗୀବା.

გამარჯვებას არის ლეგალურჯვებას

3

ՅՈՒ ԵՅՐԱՅՆՈՍ ԵՈԵՐԻ ② ՑՅԵՆԵՑԿԱՎԵ ԾՅ ՀԱՑՄԱ?

ურჩი მოსამართლები და მოუკიდებელი სასამართლოს მინისტრი“ ხდებან

გილერმატ კით ჩასტერტონი

մերկուր
շնչառութեան
ապա

რასაც ჩვენს გაზითმი წაიკითხავ, სევაგან ვერ ნახავ!..

ც ასოციატ ლიტერატურული საგანგულიდან

გილბერტ კით ჩატერტონი

მეოქტოდ რამდენიმე ესეი

ამ დიდბრიტანელ მწერალსა და მთაზრონებს, საქაოდ უცნაურსა და არაფის მხგავსს (მარტო ედგარ ბოს თუ ანათესავებენ) ბირველი და ჩემს სიჭაბუები შეგხვდი, როცა სწორიად შემთხვევით ჩამიგრად ხელი რომანი-დეტექტივი „პაცი, რომელიც ხელშემათი იყო“ (რასაც გამოვიდა, რუსული გამომტევნებული). ჯერ კიდევ 1907 წელს ჩაფიქრებული და დაწერილი „ხუთშემათი“ (ფანტასმაგონი, რასაც მერქ გადაძიებულის, დაუგვესათაურა „საზარელი სიზმარი“) ლონდონში 1908 წელს გამოიცა. როგორც ერთ-ერთი ბოლო რუსული გამოცემა იუწყება, რომანის შექმნაში მნიშვნელოვანი როლი უთამშია დამდეგი XIX საუკუნის ბოლოიტიურ გითარებას, როცა ამა თუ იმ ქვეყნის (უწინარესად კი რუსეთის) ობიტიურ ბოლოიტიურ მოძრაობაში უძირატესობა ენტებოდა ანარქიზმის როგორც იდეოლოგიას და ტრონიზმს როგორც ბრძოლის მჟირდეს, რაც მიუღებელია იყო გათოლიკე მწერლისთვის და თავას გმორებით ერთად სიკეთის სახელით ებრძოდა ბოროტებას („სტილის ლადი უჩვეულობით და მსჯელობათა პარადოქსულობით“).

„ხუთშემათი“ განდა, ჩესტერტონი (1874-1936) დაწერა კიდევ ხუთი რომანი, არაერთი ლიტერატურისმცველებისა და რეკლამიური სახითის წიგნი, გამოსხიურ დაუქსებისა და მოთხოვნების კრებულისა, როგორც უცნაურისტი (მან ლიბერალური მიმართულების უცნაურ-გაზეთებში 1900 წლიდან სიცონის ბოლომდე იმუშავა) გამოაქვეყნა მრავალი ესე, რომელთაც მერქ ცალკე წიგნში მოუყარა თავა. მწერალი ექტრაფორდა, რომ მკითხველისთვის აესწნა და შესავალი შესძლებათ განსაზღვრული და ერთიანი სისტემა, სახელმძღვანი როტოდოქსია. ძირითადი იდეა იმისა იყო ქეშმარიტი სახელმწიფო წესრიგისა და ქეშმარიტი თავისუფლების დაცვა ყველა სახელის ცუდი, ბედასლი წესრიგისა და ასევე ცუდი, ბედრანგი, არასასედეთ თავისუფლების საწინააღმდეგოდ, აგრეთვე რწმენა „ჩეველებრიგია ადამიანის“ იდეაღური ღირსებისა... ბარემ აქვე გატეგი, რომ ჩესტერტონი განსაკუთრებით გაითქვა სახელი 1900 წლიდან 1936 წლამდე შექმნილი იმ წი მოთხოვნით, რომელთა მთავარი პერსონაჲა მდგრელი-დეტექტივი მამა ბრაუნი.

„ხუთშემათი“ აგრორის შემთქმედების მცველეობა აზრით, იყო, გროტესკისა და პარადოქსის ბრწყინვალე თესტატი, ტრადიციულ სამყაროს ერთ-ერთ გამარჯვება.

კაპიტორბა

რამდენიმე შედევრს თუ არ ჩავთვლით, იქ შემთხვევით მოხვედრილთ, ბრიუსელი იგივე პარიზია, საიდანაც ყოველივე, რაც მაღალი იყო, აიღეს. ჩევრ ვერ გაუზებოთ რასმე ვერც პარიზში და ვერც იმის წარსულს, ვიდრე არ მივხვდებით, რომ ამ ქალაქის სიშავე ამართლებს და ითანაბრებს იმისავე ფრივოლურ სიმსუბუქეს. პარიზი ტკბობის ქალაქად მონათლეს, მაგრამ ტანჯვა-ტანჯვა-წვალების ქალაქადაც შეიძლება რომ შეურაცხვოთ. ვარდების გვირგვინი ეკლების გვირგვინია. პარიზი სულ ადვილად შეურაცხვონ. სხვათ, კიდევ უფრო იოლად თავანთ თავს; ისინი იხოვებიან რწმენის გულისთვის, იხოვებიან ურწმუნებისთვის, ტანჯვა-ვაებას იტანენ უზნეობისთვის. იმათი უზამსი თუ უწმანური წიგნები და გაზიერები კი არ გახიბლავენ, არამედ გვანამებენ. იმათი პატრიოტიზმი კანიერი და ტლანქია; ისინი თავს ისერიგად ილანძლავენ და იგინებენ, როგორც რომ სხვა ხალხი გერმანელთ ლანძლავენ და აგინებენ. რასაც საფრანგეთის მტრები იტყვიან იმის დამცრობა-დაკრინება-სა და სიმდაბლეზე, ყველაფერი ფერმერთაღდება იმასადან შედარებით, რასაც ბოლოს, თავის თავისთვის ადამიანი მდიდარი არა გარებამ და გამოსახული იყო, შემთხვევა, რაგვარიც პარიზში, მაღაზიებიც ისერივეა, როგორიც პარიზში, მაღაზიებიც ისერივეა, რაგვარიც პარიზში. მაგრამ სულ ბრძოლას. ყველა უფლვარი ისერივე, როგორიც პარიზში, წული შეხედეთ, და მაგრამ შეასხვავება მეტე ლეოპოლდსა და თუნდაც კლემანსოს შორის. ჩავედი თუ არა, ამ და აგრეთვე სხვა მიზეზთა გამო, მაშინვე უკვე წასვლა-ზე დავინიშე ფიქრი; და ამ ფიქრს აყოლილი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შემყურეს რომელი მაგარი ინგლისში ამ აზრებს აგრე მკვეთრად და თანაც აგრე ხაფად თუ მარდად არ გამოხატავენ. ქილვაშებიან კაცს უყვარდა განათლება, რაც, რომელი აღმოვჩნდი ტრამვაიში, რომელიც ქალაქებარეთ მიდიოდა. ტრამვაიში იმი რო კაცი ესაუბრებოდა ერთმანეთის: ერთი კარგა მაღალი იყო, შავნ ვერიანი, მეორე მომელოტო, რომლის ფუმიტულა ქილვაშების შ

© ମୟାନାମ୍ବିଳ ଲିମଟେଡ୍ ପ୍ରତିକାଳିକ ପାଠ୍ୟଗୁଣୀୟ ପାଠ୍ୟଗୁଣୀୟ

გულმონტყალების გამოსახატავად ნიშნებს მივმართეთ. მან ლუდი დამისხა და მაჩვენა, საით უნდა წავსულიყავი, სანამ ჩემს გზას გავუკვებოდ, ბავშვებს სურათი რამ დავუხატე, და რადგან სურათზე ორი კაცი იბრძოდა, ბავშვებმა ძალიან გაიხარეს. მერე თითო ეულს თითო ბელგიური მონეტა მივეცი და თან დავდინე, ეკონომიკური თანასწორობა მიყვარს-მეთქი. იმათ ეს გაგონილიც არა ჰქონდათ განსხვავებით ინგლისელ მუშაობან, რომელთაც სულ ესმით ამის თაობაზე ლაპარაკი, თუმცა ნახვით ვერა ხედავინ.

ცოტა ვიარე თუ ბევრი, მივედი ქალაქში და მეორეს დღეს ისევ შევხვდი ჩემს თანამგზავრთ, რომელიც უყოფანოდ ამტკიცებდნენ, რომ მეცნიერებამ რადიკალურად შეცვალა კაცობრიობა, ხოლო კაცობრიობა, თავის მხრივ, ესწრაფვის ინტელექტის პუმანიზაციას. მაგრამ ამ სიტყვის, კაცობრიობის, ხსენებისას ოვალზე მიცოცხლდებოდა წინა დღის ერთი სურათი. ცხადად ვხედავდი ტრიალ მინდოოში მიკარგულ ჭერდაბალ სახლს და კაცს, რომელიც მიწას ბარავდა, როგორც ბარავდნენ ადამიანები თავიანთი სულ პირველი დილიდან მოკიდებული, და დღი სისვ ცხენს, ზედ ბავშვის თავთან რომ იცოხნებოდა, როგორც მაშინ გამოქვაბულში.

ადამიანების
სამი ტიპი

უ ხეშად თუ ვიტყვით, ამქვეყნად
ადამიანების სამი ტიპია. პირველი ტი-
პისანი თვითონ ადამიანები არიან; ყვე-
ლაზე ბევრნი და, არსებითად, ყოვლის
უკეთესი. ყველანი იმათ უნდა ვუმად-
ლოდეთ იმ სკამებს, რომლებზეც
ესხედვართ, იმ ტანსაცმელს, რომელიც
გვაცვია, იმ სახლებს, რომლებშიც
ვცხოვრობთ. თუ დავუკირდებით,
ბოლოს და ბოლოს, ჩვენ თავადაც ამ
ტიპის ადამიანებს მივეკუთვნებით. მე-
ორე ტიპის ადამიანებს თავაზიანობის
გულისითვის „პოეტები“ ვუწოდოთ.
ისინი უმტესწილად სასჯელად არიან
მოვლენილი თავიანთი სანათესავო-
საახლობლოსთვის და ოლცვა-
კუროხევად კაცობრიობისთვის. მესა-
მე ტიპისანი ინტელექტუალი არიან.
ხანისად იმათ მოაზროვნე ადამიან-
თაც უწოდებენ. ისინი უტყუარ და
უსასტიკეს შეჩერებად გაჩენილან თა-
ვიანთებისთვისაც და სხვებისთვისაც.
როგორც ყველა კლასიფიკაციაში, რა-
საკვირველია, გვხვდება შუალედური
შემთხვევებიც. ბევრი კარგი ადამია-
ნი თითქმის პოეტია; ბევრი ცუდი პო-
ეტი – თითქმის ინტელექტუალი. მაგ-
რამ ძირითადად ადამიანები სწორედ
აგრე იყოფიან, არ იფიქროთ, რომ ზე-

როლედ ვსჯიდე. ამ ამბავშე ბარე
თვრამეტ წუთზე მეტ ხანს ვიმტვრევა-
დი თავს.

პირველ ტიპს (რომლისთვისაც
თქვენც და მეც ამაყად შეგვიძლია თა-
ვის მითვლა) აქვს განსაზღვრული

რონამსთ „საერთო ადგილო“ უხმობენ. ასე, მაგალითად, ადამიანები ერთპირად მიიჩნევენ, რომ სუყოველი ბავშვი სიამოვნებას გვგვრის, სუყოველი მიმწუხრი კი ნალველის მომგვრელია, ხოლო სამის წინააღმდეგ მებრძოლი ერთი კაცი ჩაუქიდა და ყოჩალია. ვერც ერთ ამ მოსაზრებაზე ვერ იტყვი, უხეში და უგვანოაო, ის კი არა, არც თუ მარტივი და უბრალო მოსაზრებებია. ბავშვების მიმართ სიყვარული ნატიფი და როული გრძნობაა, თითქმის წინააღმდეგობრივი. ეს სიყვარული თავის ყველაზე უფრო უბრალო, მარტივ სახეს იძენს სიხარულის თაყვანის-ცემისა და სისუსტის თაყვანისცემის შეკრებით. მიმწუხრთა შეგრძნება — მოუხამსო რომანსა და უხეირო, უსაგნო რომანში — ძალზე ნატიფი შეგრძნებაა. ეს შეგრძნება სევდასა და ტკბობას შორის მერყეობს; შეიძლება იმის თქმაც, რომ ამ შეგრძნებაში ტკბობა სახრავს, აჯადოებს სევდას. რაინდული მოუთმენლობა თუ სულ-წასულობა, რაც უთანასწორო ბრძოლაში ჩაბმული კაცის ხილვისას გვიპყრობს, სულაც იოლი ასახსნელი არ არის. აქ სიბრალულიც ჩნდება, მწარე გაკვირვებაც, სამართლიანობის წყურვილიც, სპორტული აზარტიც. ბრძოს გრძნობები დიახაც წატიფი გრძნობებია; ოლონდ ბრძო ამ გრძნობებს არ გამოხატავს, თუ ჯანყად არ აფეთქდა.

სწორედაც აქ იმა-
ლება პოეტთა არსე-
ბობის ერთი შეხედ-
ვით აუხსნელობის
ახსნა-განმარტება.
პოეტები გრძნობები,
როგორც ადამიანე-
ბი, ოლონდ ამ
გრძნობებს ისე გა-
მოხატავენ, რომ
ყველანი ხედავენ ამ
გრძნობათა სინატი-
ფესა და სირთულეს.
პოეტი ხორცს
ასხამენ ბრძოს გაუ-
ბედავ ნატიფობას.
უბრალო ადამიანი
ურთულეს გრძნო-
ბას გამოიქვამს შე-
ძახილით: „ბიჭი ვა-
რო, მაგან უნდა
თქვას!“; ვიქტორ ჰი-
უგო დაწერს: *L' art
d' etre grand-pere*“.

ପାଇଁ-ଦୀର୍ଘବ୍ୟାକ୍ ନାମଙ୍କଣିତା (ଫର୍ମାନ୍ଦୀ).

ვერც წარმოიდგენდნენ. თუმცადა ადა-
მიანებს აქედან მთლად ლოგიკური
დასკვნები ვერ გამოიქვთ. პოეტი აღ-
ტაცებულნი არიან ადამიანებით, გულ-
ში იხულებენ იმათ — ადამიანები, პი-
რიქით, ჯვარს აკრავენ და ქოლავენ ამ-
გულში ჩამხულებელ პოეტებს. ტვინი-
გადმომდინართ სძაგთ ადამიანები —
ადამიანები, პირიქით, დაფნის გვირ-
გვინთ ადგამენ იმათ. თემთა პალატაში,
მაგალითად, უამრავი ტვინგადმომდი-
ნარი და ცოტა პოეტია. ადამიანები იქ-
არ არიან.

კიდევე ერთხელ ვიტყვი: პოეტები
ისინი არ არიან, ვინც ლექსებს წერს
ანდა საერთოდ რასმე წერს. პოეტები
ისინი არიან, ვისაც წარმოსახვა და
კულტურა ხელს უწყობს, რომ სხვა
ადამიანების გრძნობები გაიგონ და
გამოხატონ. ტვინგადმომდინარს წარ
მოსახვა და კულტურა ხელს უწყობს,
რომ, როგორც თავად ამზობს, „ინტე-
ლექტუალური ცხოვრებით იცხოვ-
როს“. პოეტი ბრძოსგან თავისი
მგრძნობელობით განსხვავდება, ტვინ-
გადმომდინარი – თავისი უგრძნობ-
ლობით, და არა საკმარისად ნატიფი
და გულმდიდარია იმისათვის, რათა
ადამიანები სუვარდეს. საზრუნავიც
ერთი აქვს: რაც შეიძლება მკვახედ
შეახუროს ისინი. მან იცის: რასაც არ
უნდა ლაპარაკობდნენ ეს გაუნათლე-
ბელნი, არცოდის მართალნი არ არი-
ან. ამ ტვინგადმომდინართ ავინუყდე-

“უტიფარნი ენამოსწრებულნი და ენაკვ-
ვიმატნი უმალ მიხვდებიან საქმის თუნ-
დაც მოელ სირთულეს, ოღონდ ისე ვერ
გამოხატავენ, როგორც ჯერ არს. თუ
მართლა ვერ ხედავთ, რა ვერ გაუყვი-
ათ ცოლის დედასა და ქალიშვილის
ქმარს, მაშინ არც გრძნობაფაქიზი ყო-
ფილხართ და არც კეთილი, ტყუილია,
თქვენ ვერას გზით ვერჩახვდებით ადა-
მიანის უძირო და იდუმალ სულს”.

მეორე მაგალითიდად კი ერთ ძეველ ან-
დაზას მოვიყენან: ორნი ერთად კარგად
არიან, სამნი მანიც დამანიც ვერაო.
ხალხურად გამოხატული ეს ჭუშმარი-
ტება, სხვა სიტყვებით თუ ვიტყვით,
არასწორად გამოხატულია. სამნი ერ-
თად სულაც არ არის ცუდი ის კი არა,
ძალიანაც კარგია; სამთა მეგობრობა
ბევრად უმჯობესია, როგორც რომ
თავდაპირველად სამი მუშკეტერი მე-
გობრობდა. მაგრამ თუ ფიქრობთ,
რომ ორთა და სამთა ერთად ყოფნა
ერთი და იგივეა, უკეთუ ვერ ხედავთ,
რომ უფსკრული ორთა და სამთა შუა
ბევრად უფრო დიდია, ვიდრე სამსა და
სამ მიღლიობს შუა, იძულებულმა უნ-
და გითხრათ, რა სავალალოც არ უნ-
და იყოს, რომ ტვინი გადმოგდით,
ტვინგადმომდინარი ხართ და ორნი
იქნებით ერთად თუ სამნი, თავს მანიც
კარგად ვერ იგრძნობთ.

ԱՐԴՅՈՒՆԵԼՈՒ ՊԱՑԻՆԱՌԵՆ

მუნიციპალიტეტი

© მსოფლიო ლიტერატურული საგანგურიდან

(გენერალუ გევარი ბატონიშვილი) შეიძლება რომ უდაბნოშიც წავან ყდეთ, განდეგილის საცხოვრისში და, ის კი არა, მხეცის ბუნაგშიც სადმე ტყეში, სადაც ის ღმუსის და ყმუსის. ამპარტაციონბა უფსკრულიდან ამომსკდარი ხმაა; კარგია და ცუდი, ხელოვნურობა იმაში არ არის.

ჩინებულია, რომ უცნაური, უცნობი, უცხო რამ საგნები საშენელ და ველურ საგნებად კი არ წარმოგვიდგენია, არამედ უბრალოდ ხელოვნურებად. ამ აზრის გასამყრალებლად მაგალითი თავზე საყრელია; ერთ-ერთია ტროპიკული მცნარეები და ფრინველნი. ტროპიკული ტყის ვეება, აღლის სფერებულ ყვავილს რასმე რომ ვხედავთ, ის სულაც არ გვეჩვენება ბუნების ხანძრად, ბუნების შიშის მომგვრელ ძალთა მდუმარე აფეთქებად. უბრალოდ, ძნელად დასაჯერებელია, რომ ის ცვილისა არ არის. როს ტროპიკული ფრინველის ერთ ციცქანა სხეულსა და უზარმაზარ ნისკარტსა ვხედავთ, სულაც არა ვფიქრობთ, რომ ეს შემოქმედების უჩვეულო და არცუ მაინც დამაინც სხარტი, ნატიფი ნაოხუნჯარია. მართალი თუ გინდათ, ეს უფრო ოსტატურად გამოჩარხულნახელეთილარი და გაფერადებული საიამბო რამ გვგონია. ზუსტად ამისავე თქმა შეიძლება ბაირონის სახელთან დაკავშირებულ ბუნების დიადკრუნჩხვაზე. ბაირონიში ჩვენთვის ჩამქრალი ვულკანი კი არა, დანელებული ფეიერვერკია...

ბერძნები

6 ანისად მეჩვენება, რომ ყველა დიდი ქალაქი და მე შენდებოდა. ყოველ შემთხვევაში, მხოლოდ ლამით ჩანან ისინი არა დიდი, არამედ უდიდესნი. ყველა სახლი მშვენიერია წყვდიადში; ხუროთმოძღვრება, ალბათ, ლამის ხელოვნებაა, როგორც ფერწერები. ისინი, ვინც ლამე მუშაობს (ჟურნალისტები, პოლიციელები, ქურდები, ერთი ციცქანა კაფე-თა მფლობელები და ლამის დარღიმანდები), ერთხელ მაინც აღტაცებულან ან ქავ-ქონგურებით, ანდა ოროლ-შუბებით დამშვენებული დიდებული ჩამუქებული შენობით და ალიონზე როს დაუზახავთ, რომ ეს დიდფირნიშნიანი საგალანტერიო მაღაზია იყო, გული ამოსჯდომიათ.

ამას წინათ მეც დამემართა ეს ამბავი, ტემპლსა და
სანაპიროს შორის გაშენებულ ბალში რომ შევედი.
მიმზუხრს წყვდიადი სცვლიდა. იქვე, ახლოში, სკამს
მოვკარი თვალი და მდინარის კუნ ზურგშექცეული
დავჯერი. და როგორც ბოროტი რამ სული, ისე გად-
მომანვა ქუჩის მეორე მხარეს აღმართული შენობის
გულის დამამძიმებელი ფასადი. იმავე სკამზე დილით
რომ დავმჯდარიყავი, სულ სხვა რასმე დავინახავდი.
დღის სინათლეზე, ალბათ, მომეჩენებოდა, რომ შე-
ნობა კარგა შორის იყო, მაგრამ მაშინ, ბელის ბინ-
დანდში, კედლები პირდაპირ ზედ დამანვნენ. ჯერ
არასოდეს არ მეგრძნო ისე ძლიერად ის რაღაცა ძა-
ლა-ამანის მაგვარი რამ, რაც პოლიტიკაში პესიმიზმს
წარმოშობს: მხედველობაში მაქვს მიწიერ ზეობათა
უსიხარულო სიმაღლე. ძალისა და სიმდიდრის
უსახელო გოდოლი იმ მიუღებოძელ კლდესავით წა-
მომდგომოდა, ზედ ვერც ერთი სიკვდილის შვილი
რომ ვერ ავა. ვიცოდი, რომ საჭირო იყო იმის დამხობა
და რომ იმის თავი არა მქონდა ოდენ ხელჯოხით აღ-
ჭურვილ მანანწალა, დაღლარა უურნალისტ.

განა უცნაური არ არის, რომ დიად ბრძოლებში ხშირად დამარცხებულნი იმარჯვებდნენ? ვისაც ბოლოს ამარცხებდნენ, ისინი საქმის ბოლოს ზეიმობოდნენ: ყველა ჯვაროსნური ლაშქრობა ქრისტიანთა მარცხით მთავრდებოდა; მაგრამ გადაგვარდნენ არა

ქრისტიანები, არამედ სარკინოზები. მუსლიმანური ძლიერების ქვედამზიდველი ტალღა, ევროპის ქალაქებს რომ ჩამოაწვა, დაიმსხვრა და მეტად აღარ გამოჩენილა. დაკარგეს რა იერუსალიმი, ჯვაროსანთ პარიზი იხსნეს, ამავეს თქმა შეიძლება XVIII საუკუნის ეპიკურ ბრძოლაზე, რომელსაც უნდა ვუმადლო დეთ ჩვენ, ლიბერალები, სიმბოლოს ჩვენი რწმენისას. ფრანგული რევოლუცია დაიღუპა, და დაბრუნებულ მეცეთ ვატიერლოოსთან დაცემულთა გვამებით მოკირნებული მიწა გამოიარეს. რევოლუციამ უკანასკნელი ბრძოლა წააგო, მაგრამ ის მოიგო, რის მოსაპოვებლადაც დაიწყო. ქვეყანა უწინდებური აღარ იყო. არცვის უკვე აღარ შეეძლო, რომ ღატავნი ისე ეთელა, როგორც ქვით ფენილი თანთანა, ანუ საქვე-ითო რამ ბილიკი, შარაგზას რომ გასდევს აქტო-იქით.

ბად დაურჩა. ცის დამფარველი თავპირის მომხილველმა ჯეკმა ბოლო ცნობიერება და კარგა, დაკარგა ბოლო იმედი, მხედველობა და სმენა.

ოდენ რაინდობადა შემორჩა, და დასაღუპად განწირულმა კაცურმა ღირსებამ არ აგულმავიწყა, რომ ხელთ სათამაშოსავით უსარგებლო რამ მასვილი ეყყრა. ჯეკის გვერდით ანაზღად უშველებელი ტერფი გაჩნდა. მან ეგრძევე ვადამდე შეასო ტერფს თავისი მახვილი, თან თვითონაც მიაწვა. და მასვილს პირი მოემტვრა. ბუბბერაზმა რაღაც ჩხვლეტა იგრძნო, უშველებელი ფეხი უშველებელივე ხელით აიღო, დახედა, დაუშვა, მერე ისევ დახედა და ჯეკი შეამჩნია.

მერლოვ რამდენიმე ესეი

ლატაკნი, ლვოის ალმასნი, ბევრისოთვის იმ თანთანის თუ საქვეითო ბილიკის ქვეპად დარჩნენ, მაგრამ ახლა არცვინ უკვე აღარ იგულმავინყებს, რომ ქვებს ფრენა ძალუბთ. უკეთუ ლმერთმა მოილომონყალება, კიდევ ვნახავთ, როგორ დაფრინავენ ქვანი. ოღონდ ამჯერად მე მხოლოდ იმაზე ვლაპარაკობ, რომ დამარცხებული თითქმის ყოველთვის იმარჯვებას. სპარტამ მოკლა ათენი, ათენი მცდლეობით აღდგა, სპარტა კი ჭრილობათაგან აღსრულა. ბურებმა წააგეს ინგლის-ბურების ომი და მოიგეს სამხრეთ აფრიკა.

ეს არის და ეს, რისი ქმნაც ძალგვიძეს. ოდეს უძლიერესს ვებრძნვით. ის მოგვყლავს; ჩვენ ისე დავჭრით, რომ ის ჭრილობა არ მოუშუშდება. როგორც კენჭი, მატარებლის ბორბლის ქვეშ მოხვედრილი, თუნდაც წამიერ შევარყყევთ და განვგმირავთ ბოროტების უაზრო უცოდველობას. ეს კი არცოუცოტა რამ არის. ფრანგული რევოლუციის წამებულთა და ბრალეულთათვის ისიც საკმარისია, რომ

დლიერთა მალული სისუსტე გამოააშკარავეს.
ოდეს ჯეკმა – ბუმბერაზთა მძლეველმა პირველად
მოიხილა მეტოქე, არცრა ისე არა ყოფილა, როგორც
გვიყვებიან. თუ გსურთ, მე გიამბობთ, რა როგორც იყო
ნინაპირველად ჯეკს შეეშინდა და გაუკვირდა კიდეც;
რაკი ბუმბერაზი მაინცდამაინც არ ედიდა, ის კი არა,
ერთი ტანმორჩილი კაცი მოუყვებოდა უნაპირო ვა-
კე-მინდორს; მაგრამ ჯეკი უცებ მიხვდა, რომ ბალახს
კი არა, ის ხეებს ქელავდა და ისე მოდიოდა. რაც უფრო
ახლოვდებოდა, სულ უფრო დიდდებოდა და, როს მან
ცას მიაბჯინა თავი, ჯეკმა იღრიალა.

ბუმბერაზი, როგორც სუვოველი ავი სული და ურჩხული, რამდენადაც დაუჯერებელი ჩანდა, იმ-დენად უტყუარი იყო. ფანჯრისოდენა თვალები თან-დათან სახლისოდენა გაუხდა, მაგრამ ისევ თვალე-

ერეტიკოსები

მსისხა კართველი

(...) ୟମ୍ଭେରାଥତା ମଦ୍ଲେବେଳୀ ଜୀବିସ କେଣ୍ଟି ଥିଲା-
ତାରୀ ପଦରାଲିନ୍ଦ ପାତ୍ରପଦରିଗଠିକୀସ ବ୍ୟାକ୍ରମିତାକୁ; ଯୁକ୍ତେତ୍ୟ
ହିବନ୍ ପଦେଖନିତ ଅଥ ଥିଲାଏରିବ ମତେଲ ସିଲରମ୍ଭେସ, ବ୍ୟାକ୍ରମି-
ନୀରୁଲି ଶର୍ମମ୍ଭେସ ନାମଦଵିଲାଦ ଅଲାର ଡାଗୁଫିରିନ୍ଦେଖନ୍-
ଦା. ଅମ୍ବାମିନ୍ଦେଲି ମୁସନ୍ତୁରିନ୍ ଦ୍ୱାରମ୍ଭେରାଥତା ମିଶାର୍-
ଞ୍ଚେବା, ରାତ୍ର ବିତନ୍ତି ଉତ୍ତରମ ମେତ୍ରି ଉସାଭରତବୋଦ୍ବାବା, ଅନି-
ତ୍ରମ ପ୍ରିଦେଵ ଉତ୍ତରମ ମେତ୍ରାଦ ଉସିନ୍ଦିଲେବା ଦା ଉତ୍ତାତ୍ମି-
ଲେନ୍ଦବୋଦା. ତାବିସ ପାତ୍ରାର-ପାତ୍ରାରା କ୍ରେବିସାରତ ରମି ଅଧି-
ଦେଖିବୁ, ଯେ ଆମାସତାନାବେ ପାତ୍ରାକ୍ରମିଲବା ଦା ଦାଲିବ ତାନ-
ଦାଚେ ମଜ୍ଜେଲିଲବା, ମାଗରାମ ପ୍ରେର ଅମିନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଥ ତାବିସେବା-
ତା ନିରିନ୍ଦେଲ ପାରାଫର୍ମେସ. କଲ୍ପିରୋ ପ୍ରେର ପାଥଦ୍ରେବ ପାତ୍ର-
ପାତ୍ରି; ପାତ୍ରାକ୍ରମି ମେବଲିନ୍ଦ ସ୍ରୁତିନ୍ଦ ଅରିବାନ.

რომ ევაჟუაცა და ჯეკი ეძლია, ბუმბერაზს ნია-
დაგ უნდა ეპრძოლა იმათთან, ვინც მასზე ათჯერ
მაინც დიდი იყო. სხვა სიტყვებით თუ ვიტყვით, ის
ჯეკი უნდა გამხდარიყო. სუსტებისა და ძლეულ-
თა მიმართ კეთილგანწყობილება, რასაც ბრალად
გვიყენებენ ჩვენ, ლიბერალთ, სულაც არა ცარიე-
ლი სენტიმენტალობა, არამედ სულიერი ძალმოსი-
ლების მთავარი კანონია. ვინც უსუსტეს ბანაკშია,
ბევრად უკეთეს სკოლაშია. უკეთუ მართლა გაჩნ-
დებოდენ ზეადამიანები, ეს კარგა გვარიან სარ-
გებელს მოიტანდა; ეგრევე წამოგვაგონდებოდა,
როგორ უნდა გვებრძოლა დრაკონთან. რასაკვირ-
ველია, ზეადამიანი შეიძლება რომ ჩვენზე ბევრად
უკეთესი იყოს და იმასთან შებრძოლება თუ შებ-
მა საჭირო არ არის, მაგრამ მაშინ რატომ არ უნ-
და ვუნიდოთ იმას უბრალოდ წმინდანი? ხოლო თუ
არა უკეთესი, არამედ უფრო ძლიერია (ჩემთვის სუ-
ლერთია, ასო-ტანით თუ გონებით), ვალდებულინი
ვართ, რომ ის გამოვიწვიოთ. მერე რა, თუ იმაზე
სუსტინი ვართ, სამაგიეროდ, უფლება არა გვაქვს,
რომ ჩვენსავე თავზე სუსტინი ვიყვნეთ. მერე რა, თუ
იმას მუხლამდეც ვერა ვწვდებით, არამც და არამც
კიდევ უფრო არ უნდა დავიდაბლოთ თავი, არ უნდა
დავიჩოქოთ იმის ნინაშე! თუმცადა სწორედაც ავრე
იქცევა ამჟამინდელი მსოფლიო, ძლიერ ადამიანთ
განათებებს და თაყვანს სუჟამს გმირთ.

© გზა დაღლოცოს!

იმი სეულია და საქართველოს მოისავა

საბართველოს სამოყვარულო
ფეხბურთის ასოციაცია საქმიანო-
ბას ანთორციელებს 2015 წლის სექ-
ტემბრიდან.

მისი მიზანია ფეხბურთის განვითარების ხელშეწყობა და ჯან-
სალი ცხოვრების წესის დამტკიცება საზოგადოებაში სამოყვა-
რულო ფეხბურთის განვითარების გზით, ასევე, საქართველოს ყველა რაიონისა და სოფელში სტადიონების აღდგენა და ფუნქ-
ციის დაბრუნება, ნიჭიერი ფეხბურთელების აღმოჩენა და ფეხ-
ბურთის, როგორც სპორტის სახეობის პოპულარიზაცია მთელი ქვეყნის მასშტაბით.

ამ მიზნებს განსახორციელებლად სსფა ფეხბურთის ფედერა-
ციასთან თანამშრომანით ჩატარებას სხვადასხვა სახის ტურ-
ნირებს სამოყვარულო დიდ ფეხბურთში (11/11).

წლეულს დაგეგმილია სამოყვარულო ფეხბურთის ლიგის ჩატარება ორგანიზაციებს შორის. ხოლო 2016 წლის გაზაფხულიდან დაწყება საქართველოს ჩემიონატი სამოყვარულო ფეხბურთში, რომელშიც მონაცილეობას მიიღებს საქართველოს ყველა რეგი-
ონის გუნდი (მათ შორის რაიონების და სოფელების გუნდები).

გუშინ სასტუმრო „ამბასადორში“ გაიმართა საქართველოს სა-
მოყვარულო ფეხბურთის ასოციაციის ოფიციალური პრეზენტა-
ცია, რომელსაც დაესწრნენ ფეხბურთის ფედერაციის, სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამინისტროს, დიპლომატიური კორპუსისა და საერთაშორისო საზოგადოებრივი ორგანიზაცი-
ების წარმომადგენლები.

კოგა კოგაცია

უკადლება!

დიდ დიღობი, „იმედის“ კლინიკის სიახლოვეს, იყიდება 1400 კვ. მეტრი მინის ნაკვეთი, რომელიც კაპიტალურად არის შემოღობილი და განაშენი-
ანებული სევადასხვა სახეობის ასამდე მსხმი-
არე ნარგაობით (შეიძლება ნაკვეთის დაყოფა). ნაკვეთან მიყვანილია გაზი, დენი, კანალიზაცია,
წყალი შეყვანილია. ფასი შეთანხმებით.

ტელ: 599 168 171; 598 51 81 35.

0 ციცებალი ანაკლოტები

სვანი ბორის აფენებს და ზედ
მიძღვნება. ბორი წაიქცევა. ისევ მი-
აფენებს და მიძღვნება, ისევ წა-

— ჩინ და განავალდან რომ
ბრუნდება, ზარს რეკავს. შენი-
რეკავს?

— არა, ჩემსას თავისი გასაღები
აქვს.

— გიტუნა, რატომ თამაშობ
ასანთით?

— არ ვთამაშობ, სიგარეტს გუ-
კიდებ.

— დარალი საუბრობენ.

— რა ცუდად არის ეს ქვეყანა
მოწყობილი; ყველაფერი, რაც
მომწონს, ან მასუქებს, ან უზრუ-
ობად ითვლება!

— ჟენებ ქმარმა იცის, რომ და-
ლატობ?

— ჩემმა არა. შენმა — იცის.

— ზოლო, ნუ უსმენ მუსიკებს
ასე ხმიაღლა, თორებ დაყრუ-
დები.

— გმაღლობა დედიკ, უკვე

ვისადილე!

— დედიკ, მე მოვედი დისკო-
თეკიდან.

— ჰო შეილო, ჩაიცვი ახლა და

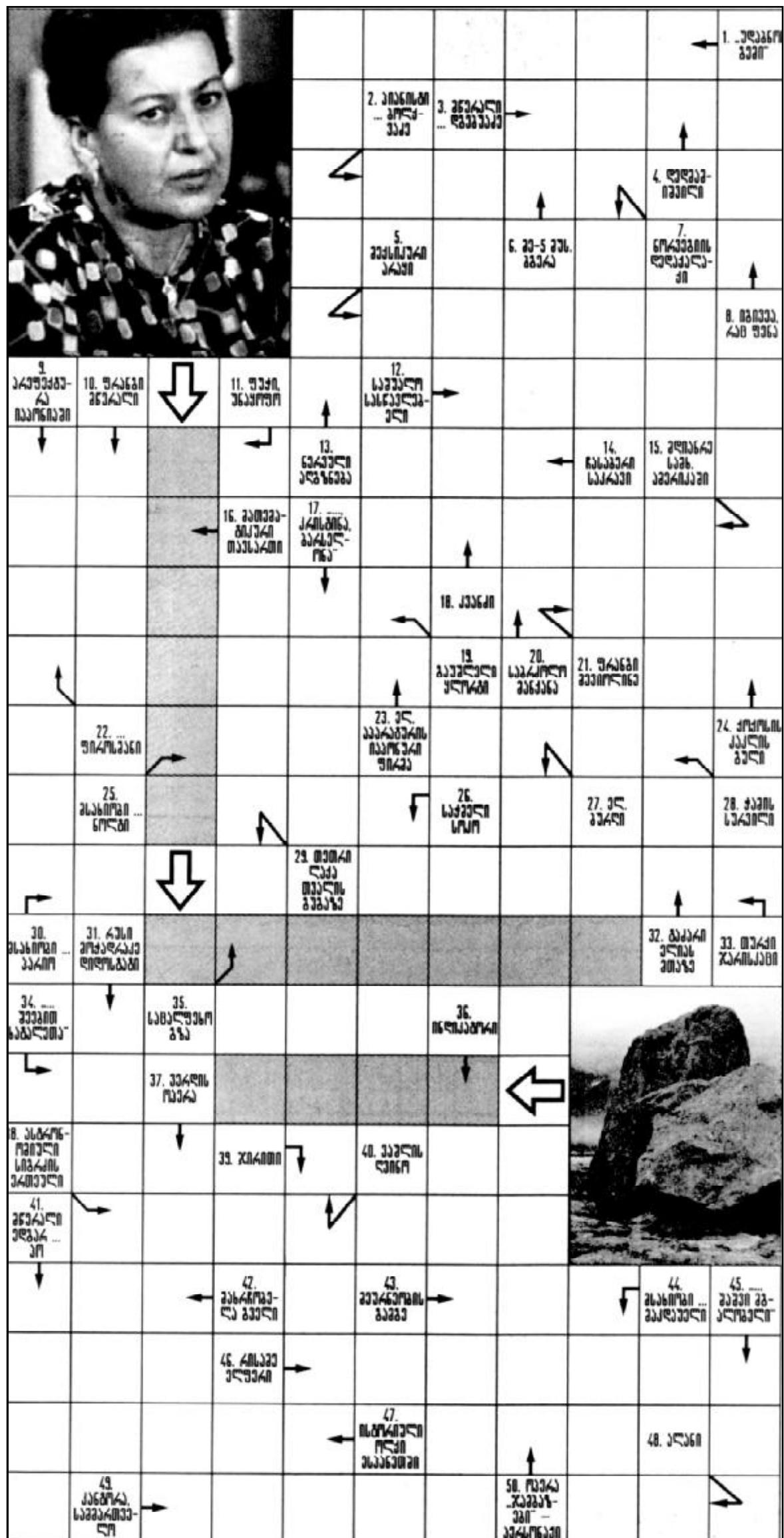
დაიძინე.

— 000, ჩემი ძალა-
ლი ლაპარაკობს.

— ვიცი, ჩემმა
ძალლმა მითხრა.

სპანვორდი

ავთონთა და მარიამ გორგაძე

რედაქტორის მიერ შეუკვეთავი

მასალები და ინტერვიუება ავტორ-

თა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრე-

ბები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხ-

ვეოდეს რედაქტორის პოზიციას.

ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს

აგენტერ ავტორები.

საქართველოს

რესპუბლიკა

SAKARTVELOS RESPUBLIKA

მართლის გ.

№7

იცდება 66434

გამომცემის:

შპს „თანადგომა 1-გაზით

„საქართველოს რესუბლიკის“

გამომცემელი

ტ: 599 79-76-79)

შპს „ახალი საუკუნე“

ინტერვიუება გამომცემლისა

„საშობლოში“

გრ. რობაქიძის №7

საერთო 070.4(479.22)

ს-323

ISSN 2233-3851

9 772233 385001

მთავარი

რედაქტორი

ალექს

ასლანი

293-37-87;

599 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები:

გურამ გოგიაშვილი 599 53-76-16;

რუსებ რუსი 599 17-21-21;

სართა მოგიაშვილი 599 36-00-35

პასუხისმგებელი მდივანი

გამუხა გამუხა